

Milyen a közérzet a Kontakta oroszlányi üzemében?

A Kontakta oroszlányi üzemét két évvel ezelőtt telepítették a kimerülőben lévő XVII-es akna épületeibe. Ez alatt az idő alatt — a fejlesztés első szakaszaként — 160 dolgozónak adtak könnyű fizikai munkát. Tavaly 31 millió forint értékű árut állítottak elő. Idei tervük változatlan létszám mellett 40 millió forint, de mintegy száz új munkást szeretnének alkalmazni. Ha ez sikerül, akkor hetvenmillió forint termelési értéket állítanak elő. Vajon, hogy érzik magukat az alapítók, az új üzem „rég” munkásai?

Az alkatrészgyártó üzemben pár percre pihenőt kapnak a prés- és a marógépek. Az itt dolgozó asszonyok reggeliznek. Vékony, fekete szemű, csinos fiatalasszony mutat a nagy halom csillogó alkatrészeire.

— Ezeket gyártjuk a szerelőműhelyünk részére — mondja. — Nem nehéz munka. Hogy érzem magam? — kérdezi vissza. — Nagyon jól. Mielőtt idejöttem volna, tíz éven át csecsemőgondozó voltam. Szerettem a munkát, de nagyon rossz volt ott a munkahelyi légkör. Sokáig őrlődtem. A szakmám iránti hűség és az idegesítő környezetből való menekülési ösztön küzdött bennem. Végül is a férjem beszélt rá, hogy változtassak munkahelyet. Két év óta itt dolgozom. Örülök, hogy ráhallgattam. A társnőim jókedélyűek, kedveljük egymást. Nincs irigység, marakodás közöttünk. A vezetők megértők, és kellőképpen szigorúak. Aki jól dolgozik, annak becsülete van. Jóval többet is keresek, mint az előző munkahelyemen.

Vágvölgyi Pálnénak a beszélgetés alatt könnyes lett a szeme. Nem volt könnyű a tíz éven át gyakorolt, s számára kedves mesterségét a vasasmunkával feleszerelni, megszokni az új közösséget.

A szerszámkészítő műhelyben a gépzúgást tréfás, vidám hangok szövik át. Az itt dolgozók többsége fiatal. Magas, jól megtermett fiatal férfi a műhely vezetője.

— Az egyik ipari szövetkezetben dolgoztam mielőtt idejöttem volna — mondja Heimüller Sándor szerszámkészítő műhelyvezető. — Nem volt rossz dolgom az előző munkahelyen sem, de a szakmai feladatok nem elégitettek ki. A géppark sem volt megfelelő. Nem láttam magam előtt perspektívát. Pedig ahogy nő az ember rutinja, úgy szeretné azt hasznosítani, próbára tenni. Hallottam, hogy a Kontakta üzemet telepít Oroszlányba. Ismertem ezt a nagyvállalatot, bíztam abban, hogy igényes szakmai

feladatokat kaphatok. Így is történt, már berendezkedtünk a szerszámgyártásra. A világpiacon nagy a kereslet a szerszámek iránt. Munkaigényes, nagy szaktudást igénylő termék. Ezredmilliméter pontossággal kell dolgoznunk. Az első gépeket már megkaptuk Budapestről, de még jobb, korszerűbb gépek érkezését várjuk. A műhelybeli srácok többsége jóképességű, és ami a legfontosabb, szeretik a szakmát. Jó a hangulat, örömmel jövünk dolgozni. Kezdők is vannak közöttünk, őket közösen tanítjuk meg a szerszámkészítésre.

Heimüller Sándor hangja fölmelegszik, amikor a szerszámkészítő mesterségről beszél. Szerinte ez a vasasszakmák királynője. Tükörsimáságú szerszámeket mutat, hadd gyönyörködjem.

— Ha ismét szakmát kellene választanom, újra a szerszámkészítést választanám. Ez igazi férfimunka. Gondosság, ügyesség, igényesség kell hozzá — mondja búcsúzóul.

Az oroszlányi Kontakta-üzem legcsinosabb üzeme a szerelde. Fehérköpenyes munka. Bizonyos voltam benne, hogy itt aztán igazán jól érzik magukat a lányok, asszonyok.

— Jól éreznék, ha folyamatos volna az anyagellátás — mondja haragosan Helmezi Károlyné. — Amikor bőven van alkatrész, mada-

rat lehetne velünk fogatni, mindenki gyorsan, ügyesen és jókedvűen dolgozik. De ebben a negyedévben a mi műhelyünk számára csak csurran-cseppent az alkatrész, amiből a készterméket összeszereljük. Ez mindnyájunkat idegesít. Pénzt keresni jövünk az üzembe, szívesen dolgoznánk, nem télenkedni akarunk. Szóltunk már a vállalat igazgatójának is, aki gyakran lelátogat Budapestről, de eddig nem történt megnyugtató változás.

— Amikor ez a műhely nem kap elegendő alkatrészt, akkor más munkára csoportosítjuk át az itt dolgozókat — magyarázza Dénes László üzemvezető. — Idén kétféle darab új terméket — porcelán lámpafoglatot — kell készre szerelnünk. Ebben a munkában még járatlanok az asszonyok, kisebb a teljesítményük, ezért nem szívesen készítik. Pedig indokolt esetben keresetkiegészítést adunk. A megoldás az volna, ha mielőbb megfelelő gyakorlatot szereznének ebben a munkában is.

A Kontakta oroszlányi üzemében megtették az első lépéseket. A munkások többsége jól érzi magát az új üzemben. De a vállalat vezetőinek meg kell oldaniuk a folyamatos anyagellátást. Akkor javulhat a termelés — és a közérzet.

Madarász Anna